

2018. ADVENT

FELSŐKRISZTINA

XXII. évfolyam | 1. szám

FELSŐKRISZTINAVÁROSI KERESZTELŐ SZENT JÁNOS PLÉBÁNIA, 1124 BUDAPEST, APOR VILMOS TÉR 9., TELEFON: 356-0089

SZENTMISÉK RENDJE:
HÉTKÖZNAPOKON 7:30 ÉS 18:00 ÓRAKOR
VASÁRNAP 7:30, 9:00, 10:30, 12:00, 17:00 ÉS 18:00 ÓRAKOR

HIVATALI ÓRÁK:
HÉTFŐN, KEDDEN, SZERDÁN ÉS PÉNTEKEN
9:00-12:00, 16:30-17:30

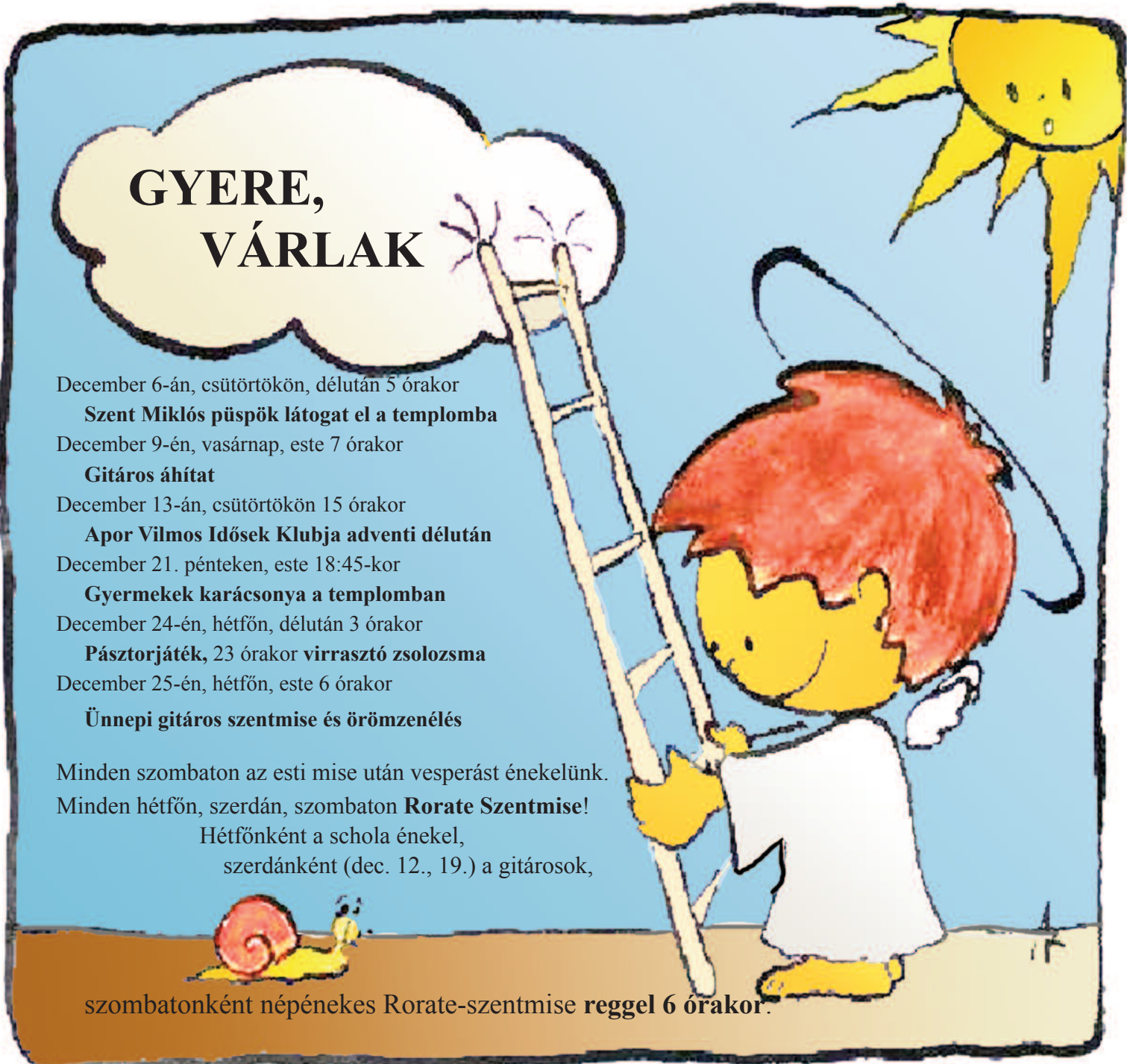
Adventi-karácsonyi programok egyházközségünkben

GYERE, VÁRLAK

- December 6-án, csütörtökön, délután 5 órakor
Szent Miklós püspök látogat el a templomba
- December 9-én, vasárnap, este 7 órakor
Gitáros áhítat
- December 13-án, csütörtökön 15 órakor
Apor Vilmos Idősek Klubja adventi délután
- December 21. pénteken, este 18:45-kor
Gyermekek karácsonya a templomban
- December 24-én, hétfőn, délután 3 órakor
Pásztorjáték, 23 órakor virrasztó zsolozsma
- December 25-én, hétfőn, este 6 órakor
Ünnepi gitáros szentmise és örömmelés

Minden szombaton az esti mise után vesperást énekelünk.
Minden hétfőn, szerdán, szombaton **Rorate Szentmise!**
Hétfőnként a schola énekel,
szerdánként (dec. 12., 19.) a gitárosok,

szombatonként népénekes Rorate-szentmise reggel 6 órakor.

INKULTURÁCIÓ, DEZINKULTURÁCIÓ *avagy kereszténységünk megőrzése*

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasó!

Egy hihetetlenül érdekes jelenségre szeretném felhívni a figyelmeteket. Viszont mielőtt röviden – a tudományos teljesség igénye nélkül – rávilágítanék erre a furcsa, de nagyon is érthető, a társadalomban észlelhető folyamatra, ill. elhajlásra, torzulásra, amely a keresztény ünnepeinket illeti, nézzük csak, mit jelent a címben szereplő kettő fogalom.

Tekintsünk az időben vissza egy picit. Eredeti meghatározásával, kialakuló jelentésével, mint „technikai kifejezés” – ha nem is a mai alakjában – először a Katolikus Egyház tanításában a II. Vatikáni zsinaton találkozunk a „*Gaudium et Spes*” kezdetű, az Egyház és a mai világ viszonyáról szóló lelkipásztori konstitúcióban¹. Majd a Zsinatot követően pár évvel később, VI. Pál pápa is komolyan foglalkozott ezzel a témával az „*Evangelii Nuntiandi*” kezdetű apostoli buzdításában². Nézzük, mit is jelent az inkulturáció fogalma:

egyszerűen szólva, az Evangélium beépítése a népek kultúrájába, és ez leginkább ma már nem az európai kultúrákban sajátos feladat. A missziós tevékenység alapkérdése, hogy miként tudja elfogadtatni a magával hozott kultúra jegyeit az új környezetben, illetve, mennyire kell a befogadó kultúra sajátosságait beépíteni evangelizációjába.

Mielőtt szólnék társadalmunk jelenlegi helyzetéről, lássuk csak, mi történt a korai egyházban. Az evangelizáció által a pogány népek ünnepeit felhasználták, hogy új értelmet adjanak ezeknek a hitben. Ragadjunk ki egy példát: a „fény ünnepéből” így lett Karácsony, azaz Jézus Krisztus születésének ünnepe („Az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít, a világba jött.” vö. Jn 1,9), mert december 21-től kezdtek el hosszabbodni a nappalok, s így válaszolt az Egyház az akkori pogányság vallásos felfogására. Így, Karácsony ünnepét december 25-én tartják világszerte, habár nem ez a pontos dátuma Jézus Krisztus születésének. Feltehetőleg vagy azért esett erre a választás, mert egyes keresztény szerzők szerint Jézus szenvedése, azaz a Húsvét, illetve fogantatása az év azonos napján, március 25-én történt, vagy azért, mert ekkor volt a téli napforduló. Ez a keresztény ünnep az első niceai zsinat (325) határozata értelmében Jézus Krisztus földi

születésének emléknapja: az öröm és békeesség, a család és gyermekség, az otthon ünnepe. Nyilvánvaló tehát, hogy Krisztus nem pont december 25-én született. Vannak találgatások, de pontosan ezt ma már nem lehet megállapítani és lényegtelen is.

A kereszténység elkötelezettségét azonban a kultúra fejlesztésében egyéb tárgyi tényezők is megalapozzák. Nevezetesen az, hogy a kultúra különböző ágai, a tudományok, a művészetek, olyan értékek megteremtésére töreksznek, amelyek a vallásban is központi helyet foglalnak el: ilyenek az igaz, a jó, a szép, a bölcsesség. Általuk gazdagabb lesz így az ember, és alkalmasabb, hogy megismerje Istent.

Más szempontból viszont a kultúra ártalmára is lehet a hitnek. Mert az ember elbizakodottá válhat általa és a legfőbb értéket, Istent, kultúrértékekkel helyettesíti. Ekképpen megkapjuk a választ arra is, hogy miért „deformálódtak el” keresztény ünnepeink, amelyeket korábban pont a keresztény hit hozott létre, vagy adott annak új tartalmat, „formát”, igazi értelmet. S ma pont fordítva történik. A világ az, amely ma ünnepeinknek akar mintegy „új értelmet kölcsönözni”, letagadva azok eredeti tartalmát, jelentését (dezinkulturáció). Nos, így lesz Myra városának híres püspökéből, Szent Miklósból – aki a mai Törökország területén élt a IV. században – „Télapó”. Aki rénszarvasok húzta, repülő szánkóval érkezik Lappföldről, azaz Finnországból. Ma már „mikulásgyárral” (is) rendelkezik a télapó, gondosodva arról, hogy a „*Black Friday* azaz a *Fekete Péntek*”-nek köszönhetően ő helyezze el a karácsonyi ajándékokat a fa alatt – nem is a kis Jézus vagy az angyalok – mi még legalább ebben nőttünk fel. – *A Fekete Péntek egyébként, a hálaadást követő péntek elnevezése az Egyesült Államokban, amely ott néhány évtizede hagyományosan a karácsonyi bevásárlási időszak kezdete. A kifejezés 1966-ban keletkezett, használata 2009-re vált általánossá. Mivel a hálaadás az Egyesült Államokban november negyedik csütörtökére esik, a fekete péntek így november 23-29-e között van. A fekete péntekkel indul meg a karácsonyi bevásárló időszak, ami hatalmas dugókkal, a belvárosi boltokhoz siető vásárlók miatt tömött járdákkal jár. A kifejezés,*

persze, Philadelphiából ered, (az ottani rendőrségtől) és a sűrű forgalomra utal. Újabban a multik és a média inkább arra utalnak a kifejezéssel, hogy az eladók ekkor kezdenek a pirosból – a veszteség színe a könyvelésben – átmenni a feketébe, vagyis nyereséget termelni.

Képzeltetik! Egész Adventünk már erről szól: adventi vásár itt, adventi vásár ott. Szinte már mindent ez határoz meg. Költsd a pénzed, ember! A bankok – nem fogjátok elhinni – erre már hitelcsomaggal is készülnek. Szép kis ajándék, mondhatom... Így nem csoda, ha a szomszédságunkban lévő Hegyvidék Központ már október közepén karácsonyi dekorációba öltözött. Több, mint két hónappal az ünnep előtt! Tavaly legalább kivárták a november elejét. Ha őszinték akarunk lenni magunkhoz, be kell, hogy lássuk: az ember maga teszi tönkre, lapossá ezáltal az ünnepeit. De ne feledjük: csak azt az embert lehet megfosztani hitétől és ünnepeitől, aki hagyja!

Mindenszentek ünnepéből pedig az utóbbi években, egyre erősödő tendenciával jelentkező „**Halloween**” ünnep lett. Az angol *Halloween* szó szerinti fordításban a Mindenszentek (*All Hallows*) előtti estét jelenti. Ez egy ősi kelta ünnep volt, az Írországból és Skóciából élő törzsek ezen a napon ünnepelték az újévet – a „**Samhain**”-t, vagyis a „nyár végét” és ilyenkor egyszerre hódoltak a Napisten és a holtak Ura előtt. Hitük szerint ugyanis ezen a napon tért vissza a földre azoknak a bűnösöknek a lelke, akik az elmúlt esztendőben haltak meg, és azóta állatok testében „léteztek”. Megfelelő áldozatok bemutatásával ezen a napon engesztelést lehetett szerezni az elhunytaknak, hogy ezáltal átkelhessenek a túlvilágra.

Így, már napjainkra itthon is egyre inkább divatos lett a Mindenszenteket megelőző nap bulizós, játékos hangulata. Főleg a gyermekek kapnak előszere-ttel az alkalmon, hogy boszorkányos és ijesztő ruhákat öltsenek, kivájt tökökből lámpásokat készítsenek. Az igazsághoz persze az is hozzátartozik, hogy éppen mi, felnőttek vesszük át ezt a sok butaságot, s „tanítjuk” meg ezekre gyermekeinket, kiegészítve ezt még az iskola segítségével is. De a szeretteinkért való gyertyagyújtás november elsején meghitt és családi esemény, ahol az emlékezés és a lélek halhatatlanságába, a feltámadásba vetett hit a legfontosabb! Ne engedjük, hogy a külföldről átvett - mégha ezek vidám szokások is - megváltoztassák ezt!

Múlik-e rajtunk valami? Hagyjuk-e, hogy hitünket, az abból fakadó keresztény kultúránkat, szent ünnepeinket **dezinkulturálja** azaz megtagadja és elvesse a világ, mintegy fölcserélve azokat, a saját „kultúrájával”?

Nos, a kérdés megválaszolását meghagyom nektek!

De talán épp emiatt is fontos számunkra most ez az Advent, amely nagyon komolyan tud minket segíteni, hogy az imádság, a prédikációk és a virrasztás által készüljünk Karácsony szent ünnepére! Kívánok nektek örömteli várakozást, igazi Adventet, igazi Karácsonyt!

Péter atya

¹ Vö. A II. Vatikáni Zsinat Tanítása, „A zsinati döntések magyarázata és okmányai” – A kultúra helyes fejlesztése II. Fejezet, 53-62.– Szent István Társulat, Budapest 1986, harmadik kiadás, 479-485 old.

² Vö. Uo.: – VI. Pál pápa, „*Evangelii Nuntiandi*” kezdetű apostoli buzdítása a Katolikus Egyház püspökeihez, papjaihoz és híveihez a mai világ evangelizálásáról, II./20. „Mit jelent az evangelizáció? – A kultúrák evangelizálása.” (517 old.) 511-544 old.

Új fejlécünk van!

Szeptemberi számunkban pályázatot hirdettünk az újság új fejlécének megalkotására. A felhívásra 3 pályamű érkezett, mindhárom az újságot előállító nyomda, a Varg Hungary Kft. munkatársaitól. Nagyon örülünk annak, hogy az újságot már hetedik éve megbízhatóan készítő – olykori határidőcsúszásainkat és technikai hibáinkat türelmesen viselő és helyrehozó – nyomda vezetője és dolgozói nemcsak munkafeladatként tekintik az újságunkat, hanem figyelnek is rá.

A pályázatok elbírálásában a szerkesztőség tagjai és felkért szakértők vettek részt. Meghívott bírálóink Mózessy Egon rajztanár, ötvösművész, Oberfrank Luca grafikusművész és Szerdahelyi Csongor újságíró, a Felsőkrisztina alapító szerkesztője voltak. Alapos, szakmailag igényes bírálatok születtek, melyekből sokat tanulhattunk. A fejléc-tervezetek eltérő felfogásúak és grafikai kivitelűek voltak. Végül két pályamű között vált szorossá a verseny, és egy szavazat különbséggel a most látható fejléc lett a nyertes. Fogadják szeretettel!

LK

Krónika

Mielőtt belekezdenénk az elmúlt időszak eseményeinek az áttekintésébe, szeretnénk megköszönni Béres Györgynek, a képviselőtestület elnökének, hogy 21 éven át hűségesen, gondosan, minden történésre odafigyelve vezette a Krónikát, amely elmaradhatatlan része lett az újságnak. Most úgy érezte, elköszön ettől a sorozattól. Ha összeraknánk a sok-sok Krónikát, a plébánia élete állna össze belőle, ezért folytatni kötelességünk.

*

Szeptemberben, a tanév indulásával közösségeink élete újra felpeteszült. Mindemellett októberben már az elsőáldozásra való felkészülés is elkezdődött. Plébániánkról, valamint a környező iskolákból 53 gyermek várja, hogy először vehesse magához az Urat. Ilyen magas létszám – a rendszerváltás első évét leszámítva – még nem fordult elő. Kísérjük imádsággal a felkészülést!

*

A tavasszal megválasztott képviselőtestület szeptember 23-án, vasárnap, a fél 11-es szentmisén tette le esküjét. Az azt követő ülésen megfogalmazott célokat szem előtt tartva igyekeznek a bizottságok tanácsaikkal és munkájukkal segíteni a plébánia papságát a közösség szolgálatában. Egy-két feladat elvégzése lassan már a végéhez közeledik. Reméljük, minél hamarabb beszámolhatunk róluk. A testületen belül a következő bizottságok alakultak meg: lelkipásztori, liturgikus, karitás, műszaki-gazdasági és médiabizottság.

*

Szeptember 20-án életének 73., papságának 50. évében, hosszú, türelemmel viselt szenvedés után elhunyt dr. Gaál Endre nagyrépost, az Esztergomi Szeminárium tanára, majd rektora, a Vitéz János Római Katolikus Tanítóképző Főiskola főigazgatója. Az 1970-es évek végén több nyáron át, a szabadságok idején, ő látta el a lelkipásztori szolgálatot plébániánkon, de ezen kívül is gyakran megfordult nálunk, triduumot is többször tartott. Hálás szívvel, szeretettel emlékezünk rá.

*

Volt kántorunk, dr. Schimmer József, Józsi bácsi, október 2-án a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen vette át gyémántdiplomáját. Szívből gratulálunk, és jó egészséget kívánunk neki és kedves feleségének, Cilikének is, aki sok éven át sekrestyésünk volt.

*

Plébániánk is csatlakozott ahhoz a világméretű szentségimádáshoz, amelyet a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való felkészülés jegyében szerveztek Krisztus Király ünnepének előestéjén, november 24-én, szombaton. Ehhez kapcsolódó hír, hogy januártól már minden kedden lesz lehetőség csendes adorációra az esti szentmise után.

*

Ugyancsak ezen a szombaton, november 24-én, szolgáltatva ki dr. Erdő Péter bíboros atya a bérmálás szentségét. A Szentlélek ajándékában nyolcan részesültek. (lásd képes beszámolóinkat).

*

Advent kezdődik... A Rorate-szentmisék az eddigi megszokott rendben, hétfőn, szerdán és szombaton reggel 6 órakor lesznek. A hétfői és a szerdai hajnali miséket követően a schola, illetve a gitárosok agapéra várják a kedves testvéreket a plébánián.

*

A szombat esti szentmiséket követően vesperást énekelünk gyertyagyújtással.

Hernády Balázs, Lukách Krisztina

Bérmálás

November 24-én, szombaton az esti szentmise keretében dr. Erdő Péter bíboros úr szolgáltatta ki a bérmálás szentségét, melyben nyolcan részesültek.

Bérmálkozóink 2018-ban:

*Försterné Müller Mária, Halmosi Krisztina, Hernády Sára, Jebudenszki Kristóf,
Lévai Domonkos, Müller Réka, Siposs Lili, Tegzes Márton.*

Kedves Bérmálkozók! Krisztusban Kedves Testvéreim!

A mai szentmisében kiszolgáltattuk a bérmálás szentségét. Ahogyan a szertartásban is említjük, a bérmálandók megkapják a Szentlélek ajándékait. Ezek közül csak egyre szeretnék utalni: az Isten félelmének ajándékára.

Nem hangzik-e furcsán vagy korszerűtlenül ez a kifejezés? - Erre a kérdésre a választ a zoltár szava adja meg: „A bölcsesség kezdete az Úr félelme” (Zsolt 111,10). Ha nem gondolunk bele Isten végtelen hatalmába, akkor nem tudjuk felmérni életünknek, világunknak, dolgainknak a jelentőségét sem. Aki a csillagászáttal vagy a fizikával foglalkozik, sokszor beleborzad a teremtett világ méreteibe és bonyolultságába.

Micsoda hatalom lehet akkor mindezek alkotója? Ha ezt átérezzük, akkor nem valamiféle fóbia, hanem reális önértékelés költözik a szívünkbe, akkor rádöbbenünk, hogy a mindenség Urának akaratát keresni és követni életünk egyetlen, végső és legfőbb célja.

(részlet dr. Erdő Péter bíboros úrnak a bérmálási szentmisén elmondott beszédéből)

A közösségi ház építéséről

Csaknem egy éves csúszással sikerült az építkezés második üteméhez a közbeszerzési eljárást lefolytatni és a kivitelezőkkel a szerződéseket megkötni. Ismeretes, hogy az ún. második ütem a Főegyházmegye lebonyolításával készül. A külső munkákat a Cserkúti General Kft. végzi, a belsőket a AVA-PACK Kft. A hívek számára a külső kertépítési munka (utak, tereprendezés támfalak, stb.) az, ami inkább követhető. Sajnos – amint tapasztalhatták - itt volt egy több hétig tartó stagnálás. Ennek okáról csak áttételes információnk van, örömteli viszont, hogy az utóbbi hetekben látványosan beindult a munka. Kár, hogy az akkori ideális időjárást nem tudta a kivitelező kellőképpen kihasználni. Így, sajnos, úgy néz ki, hogy a várt decemberi határidő csúszni fog. Örömeinkre szolgál, hogy a belsőépítészeti munkákkal az AVA-PACK Kft. elkészült. Így az épület belülről is

készen van, (beépített szekrények, komplett konyhabútorzat és felszerelés, tükrök, falburkolatok, stb.), egy-két apróbb kiigazítás, csinosítás van csupán hátra.

Köszönet illeti a kivitelezőt a minőségi munkáért.

A második ütem mellett készül a „harmadik ütem” is, tisztán a plébánia költségvetéséből. Amint korábban is írtuk, ez magában foglalja az urnatemető felújítását, valamint a plébánia felső kertjének rendezését. Elkészült az urnatemető mosdója, az altemplomi hátsó terek állagmegvédése és a festés nagy része, továbbá a plébánia földszinti mosdójának teljes felújítása.

Elkezdődött a felső kert átépítése is, ami némi kényelmetlenséggel jár ugyan, de nem halasztható tovább. Reméljük, az év végéig elkészül. Addig is kérjük a hívek további türelmét és megértését.

Béres György

KÖSZÖNET

Nagy örömmel számolok be arról, hogy kérésünk meghallgatásra talált és az adventi koszorúkötés szervezését, anyagbeszerzését és értékesítését a Schola – Andrejszki Kati irányításával átvette a karitászcsoporttól. Hálásan köszönjük, hogy a sok szolgálatuk mellett elvállalták ezt a feladatot is, hogy a hagyomány ne szakadjon meg. Reméljük, hogy fiatalos lendületükkel, közösségük összefogó erejével hatékonyabban is tudják majd a családokat mozgósítani.

Természetesen, csoportunk tagjai is szívesen segítenek a koszorú elkészítésében, osztozva a közös munka örömeiben.

Molnár Zsuzsa

**„Eucharisztikus” szentek V.
Folignói Szent Angéla
(1248 – 1309)**

Az itáliai Foligno városából származó Angéla tisztelete Magyarországon kevésbé terjedt el, noha – Sienai Szent Katalinnal és Svédországi Szent Brigittával együtt – a középkor legnagyobb női misztikusai között tartják számon. Ő az özvegyek, a kísértést szenvedők védőszentje is. A *Theologorum Magistra* (a „teológusok mestere”) megtisztelő címet még kortársaitól kapta. Boldoggá avatása azonban csak 1693-ban valósult meg, a szentek sorába pedig Ferenc pápa iktatta Angélat 2013 októberében. Személyére egyik beszédében XVI. Benedek is felhívta a figyelmet: *„Folignói Angéla ma is beszél hozzánk. Azokra a jelekre hívja fel a figyelmet, amelyekkel az Úr megérint bennünket és elvezet magához.”* A saját hibáink és az Isteni Jóság felismerése, a bűnbánat és a remény kettőssége idei adventi útravalónk is lehet a zajos mindennapokban...

Angéla gazdag, előkelő családba született Folignóban, Umbria tartományban. Születése éveként 1248-at jelölik meg a források, de ez korántsem biztos. Életének és tanúságtételének legfőbb forrása saját visszaemlékezése, amelyet 1292 és 1296 között mondott tollba. Eme „lelki naplója” tükrében fiatalasszonyként Angéla kifejezetten világias életet élt: rendszeresen járt templomba, ám hite felszínese maradt. „Megtérése”, Krisztushoz fordulása 1279 folyamán következett be. Városa és a közeli Perugia

örökös háborúi, illetve egy földregés következtében elvesztette családját. Bűneit azonban annyira szégyellte, hogy – rögzült rossz szokása szerint – azoknak csak egy részét vallotta be gyónáskor. Assisiben tett zárandoklata azonban megváltoztatta életét: a legenda szerint itt maga Szent Ferenc buzdította arra egy látomásában, hogy tartson teljes bűnbánatot. Angéla ekkor választotta gyóntatójának és lelki vezetőjének azt az Arnold nevű ferencet, aki később leírta pártfogoltja életét, s hitének fejlődését. A megözvegyült, gyermekeit elvesztő (és harmincas éveiben járva a kor felfogásában már korántsem fiatal) Angéla sírva, kiáltozva szaladt ki az assisi San Francesco kapuján, némileg meg is rémítve a arándokokat.

Később azonban megfogalmazta: elindult azon a tizennyolc (aztán

harminccá bővülő) állomásból álló úton, ami lelki megtisztulását jelentette. Az egykori „nagyvilági dáma” belépett a ferencesek világi tagjai közé, életét pedig a betegápolásnak szentelte (sokszor a mások által elhagyott, megvetett leprásokot gyámolítva). Rendkívüli tisztelője volt a Megváltó szenvedésének, Aki, megjelenve előtte, fel is szólította:

„Szemléld Sebeimet!”

Angélat sok festmény ábrázolja az Oltáriszentség vétele közben is: a hagyomány szerint élete utolsó tizenkét évében jószerével már csak az Eucharisziát vette magához, más táplálékot nem. Vezeklési módszerei, korábbi élete feletti gyötrődései a mai hívőnek talán már nem könnyen érthetőek. Elmélkedései, imádságai azonban minden kor emberét megérinthetik:

„Ó, minket szenvedélyesen szerető Istenember, taníts, hogy megfontoljam életed példáját, és rólad példázom minden tökéletesség formáját! Add, hogy lelkem egész lendületével fussak utánad, és vezetéssel eljussak a Kereszthez. Te minden erény alapjává és szilárd gyökérévé tetted a szelídséget és a szívbeli alázatot. Ezért akartad, Uram, hogy főképp tetőled tanuljunk. (...) Add, hogy szilárdan álljak ezen az alapon, ezen vessem meg a lábam, és ezen az alapon akarjak növekedni!

Ámen.”

Jakab Péter

KIS-NAGYBÖJT A BUDAI HEGYVIDÉKEN

Az Ars Sacra keretében nemes vállalkozásba fogott a budai Felső-Krisztinavárosi Plébánia énekkara. Szeptember 15-én, Fájdalmas Anya ünnepén az esti misét követően előadták Liszt Ferenc: Via Crucis című művét. A hatalmas kompozíció megszólaltatásához zenekarra és szólóénekesre is volt szükség. Az Országos Széchenyi Könyvtár Kórusa és szólistái Eckhardt Mária karigazgatóval, valamint a templom kórusa Tőkés Mária Tünde karigazgató vezetésével, a BHKZ Akadémia vonózenekara kíséretével szólaltatták meg, Gémesi Géza volt a karmester. Jézus szerepét Pechan Kornél bariton énekes töltötte be.

A művet Pákozdi István teológiai tanár, egyetemi lelkész vezette be, aki elmondta, hogy az alkalom - az őszi „kis-Nagyböjt” Szent Kereszt felmagasztalásával, a Fájdalmas Anya ünnepével és a régi hagyományban meglévő őszi kántorböjti napok gyakorlatával a nyári vigalom után komolyságra szólítják a katolikus híveket. A megváltás misztériuma nem csak nagyböjti, nagyheti téma, hanem kereszténységünk alapja. Erre érzett rá a 19. század nagy magyar zeneszerzője, Liszt Ferenc, aki élete alkonyán - sok mindent megtapasztalva - 68 éves korában, a Róma közeli Tivoliban, a Villa d'Estában,

források, vízesések, szökőkutak árnyékában alkotta meg a Via Crucist. Életében nem kerülhetett sor a mű bemutatására, de büszkék lehetünk, mivel első bemutatója itt Budapesten volt, a Belvárosi Főplébánia templomában Harmat Artúr vezényletével. A mű ihletet a Szentírás és két korál adta, csúcspontja Jézus halála, a Consummatum est (Beteljesedett) tétel, amit a hallgatóság lélegzetvisszafojtva élt át. A keresztutat a középkori áhítat, a Megváltó nyomainak szentföldi felkutatása és itthoni tisztelete hozta létre, főként a ferences misszió hatására. Azóta minden katolikus templomban, dombokon, temetőknél ott látható a 14 stációs út, elsősorban a Nagyböjtben, de bármikor végezhető közösségileg, vagy egyénileg. Liszt Ferenc magyaros dallamvilága, ugyanakkor katolicitása, egyetemessége megérteti velünk a szenvedés és a megváltás valóságát. Európa nem mondhat le a keresztéről, a keresztény kultúráról, a 2000 éves történelméről és jelen hitéről! A koncertet a teli templom némán imádkozva élte át és taps helyett felállva csendben imádkoztak a szervezőkért, a közreműködőkért, az énekesekért és a zenészekért. Az est egyszerre szolgálta az Ars Sacra nemes céljait, ugyanakkor az egyházi ünnep magasztosságát.

„Uram, jaj, Uram, miért hagytál el? / Lelkemet a kezdedbe ajánlom. / Elvégeztetett. / Ó, szomorúság! Ó, szív fájdalma! / Hát nincs elég ok a gyászra? / Az Úr egyetlen Fiát / teszik most a sírba! / Ó, szomorúság! Ó, szív fájdalma!” Azután a két utolsó állomás: Jézus testét leveszik a keresztről és sírba teszik. Pazar szerkesztői bravúr: a mű befejezése párja a bevezetésnek, a kereszt jelképével ér véget: „Kereszt, köszöntünk; egyetlen reményünk, / világ Megváltója és dicsősége, / légy igazságos az igazakkal, / a bűnösöket ajándékozd meg kegyességeddel! / Ámen.”

Tőkés Tünde

(Megjelent a Magyar Kurír honlapján, 2018. szeptember 18-án)

Templomunk énekkara a gyermek- és felnőtt schola mellett egy új közösséggel bővült: a „közép”- schola felső tagozatos énekesekből áll, Müller Réka és Arató Ákos vezetésével. Terveink szerint minden hónapban egyszer énekelnek majd a vasárnapi 12 órás szentmisén. Első szolgálatuk november 18-án volt. Szeretettel várunk új tagokat a formálódó közösségbe, próbák péntekenként 18 órától az emeleti hittanteremben.

Mintegy 50 éve történt

az az 1967 Karácsonya előtt, hogy Tihanyi Gábor (Gazsi), az akkori ministránsgárda oszlopos tagja, a Szent László Kollégium dékánja gondolt egy nagyot: összedte kollégiuma jó hangú tagjait, akik betanultak néhány karácsonyi dalt és egy gitáros spirituálét, majd az ünnepen elénekelték. Ez tekinthető a Felső-Krisztinavárosi Ifjúsági Kórus csírájának, amely igazán 1968 tavaszán szökött szárba, amikor is nővérek, húgok, azok barátnői csatlakoztak, és ezzel már meg is volt a vegyeskari hangzás.

Mit tehetett akkor egy javarészt tinédzser társaság, aki énekelni akart, és templomban szolgálni? Csatlakozott a kor diktálta irányzathoz, és gitárokkal, dobbal kívánt a liturgiába bekapcsolódni. Mivel volt köztünk néhány kottairó és -olvasó, valamint szerzői vénával rendelkező egyén (Szigeti István, Tihanyi Gábor, jómagam és kicsit később Szikora József), így föl sem merült, hogy „idegen anyaggal” dolgozzunk, vagyis sorra születtek a saját művek: misék, oratóriumok, passió, keresztút stb. Ezek előadása bizony elég sok nehézségbe ütközött,

hiszen a plébánia elöljárói a hatóságoktól tartottak, az egyházmegye pedig a templomi zene minősége fölött őrködött (ma is őrök néhány olyan dokumentumot, amelyre végül is rákerült a nagy engedélyező pecsét). Zeneileg lépegettünk szépen előre, de szövegválasztásban is fejlődtünk, mert a kezdeti saját anyagot fölváltották a zsoltárok, a költők versei stb.

Amit feltétlenül említeni kívánok, hogy talán egyedülállóan, de a kezdetektől „kétlaki” volt a kórus. A gitáros saját szerzemények mellett rendszeresen énekeltük a klasszikus egyházi zene darabjait is (motetták, misék). Ez kimondhatatlanul sokat segített zenei hangzásunk fejlődésében.

Amikor nem énekeltünk, kirándultunk, buliztunk farsangkor és szilveszterkor, saját számokból tánccal-fesztivált rendeztünk, vetélkedőket szerveztünk, vagyis éltük a fiatalok egészséges társasági életét.

Hogy ezeknek az éveknél, tevékenységeknek milyen „hozadéka” volt, arra csak két dologgal szeretnék rávilágítani. Az egyik, hogy több mint tíz kórusházasság született a majd három évtized alatt. A másik az az erő, energia-töltet, amit egymásnak adtunk ezen az 50 éves találkozón (több visszajelzés szerint a hallgatónak is jutott belőle).

Ünnepeltünk 2018. november 17-én hálaadó szentmisevel, egy régebbi oratórium előadásával és az azt követő baráti beszélgetésekkel, visszaemlékezésekkel. Több mint ötvenen voltunk. DEO GRATIAS!

Pattantyús-Á. Károly

Töprengő-kör

Öt házaspár, tíz felnőtt – épp egy tized rózsafüzér elmondásához alkalmas embermennyiség. Ennyien vagyunk, akik havonta egy péntek estét együtt töltünk. Négy éve kezdtük, újra meg újra megfogalmazva igényeinket, vágyainkat: mit várunk és mit tudunk adni ehhez a csoporthoz.

Mindig máshol találkozunk, vendégül látjuk egymást otthonainkban, lehetőséget adva egymásnak, hogy időről időre rácsodálkozzunk a már rég elkészült könyvespolcra, a hihetetlenül finom teákra, jobbnál jobb falatokra.

Szeptemberben az első alkalom a nyári élmények megosztásával telik, vetítünk képeket, mesélünk egymásnak, felelevenítjük, ki merre járt. Igyekszünk tartani a kereteinket, közösen meghozott döntés alapján ezután minden alkalmat „Hogy vagy?” – körrel kezdünk, amelyből nagyjából érzékelhetjük, ki miben van éppen. Ima következik, az estét animáló házaspár döntése alapján hol egy tized rózsafüzér, hol egy keresztút-elmélkedés, ének vagy meditatív szentírási történetbe helyezkedés segítségével. Első évünkben az estét minden alkalommal egy szentírási csoda

átbeszélésével folytattuk – emlékezetes és ünnepi pillanat ebből az évből, amikor a kánai menyegző csodájának átélmélkedését egy kortynyi valódi, Kánából hozott borral zártuk. Később nem ragaszkodtunk egy adott vezérfonalhoz az esték témáját illetően, sok minden előkerült már. Az irgalmasságról, megtérésről, szentekről, pápai enciklikáról, hitünk fejlődéséről, pihenésről, teremtésvédelemről, szenvedésről, szeretetnyelvekről, Szentlélekről, halálról, Ferenc pápáról, keresztszülőségről és még számos témáról beszélgettünk.

Sokszor játszunk is még az este végén (rengeteget neveltünk például a hamis szóértelmező játékunk közben), vagy már csak kötetlenül beszélgetünk egy keveset. Kedves, jó humorral megáldott, okos társaság ez a mi körünk. Jó benne lenni, jó megélni, amikor egy-egy alkalommal újabb szempontok, meglátások, kerülnek elő, vagy amikor annyira nevetünk, hogy csurognak a könnyeink. Töprengéseink valami módon mindig közelebb visznek egymáshoz. Közelebb a csoporttagokhoz, közelebb házastársunkhoz, de legfőként közelebb az Úrhoz.

Horváthné Káldi Anna

Ministránsok a jégen

Idén is megtartottuk a szokásos, évi ministráns korcsolyázást a gyerekek nagy örömeire, már most novemberben a szezon nyitásakor. Hagyományokhoz híven a Marczibányi téri Sportcentumba mentünk, ahol nagy szerencsénkre, és

a korai időszaknak köszönhetően még kevesen voltak, így nem okozott nehézséget, hogy huszonpár fővel lerohantuk a jeget. A résztvevő öt ministránsvezető különféle fogócska és csapatjátékokkal készült, aminek a ministránsok nagyon örültek, bár a többi vendég kicsit kevésbé. Együtt ebédeltünk, majd kettő óráig folytattuk a felhőtlen korizást, míg mindenki ki nem fáradt.

Hogy mennyire jól érezte magát mindenki, azt talán az alábbi kép szemlélteti a legjobban.

Farkas Benedek

Szent Cecília napja

szélső sípsorai és a homlokzatán elől látható sípok voltaképpen csak díszletek, nem azok szólnak. Érdekes fényképeket láttunk a sípok mágneses nyitását-záródását biztosító relékről és a szelládáról is. Az orgonánk manuáljának hangterjedelme C – g₃ (nagy C-től háromvonalas g-ig), 56 billentyű, a pedál hangterjedelme pedig C – d₁, 27 billentyű. Jelenlegi orgonánkat Gonda Nándor tervezte és Erdősi József építette 1963-ban, majd 2013-ban Keve József orgonaépítő mester újíttotta fel.

Az Apor Vilmos Idősek Klubja november 22-én tartotta hagyományos csütörtöki klubdélutánját. Mivel ez Szent Cecília napja, aki az egyházi zene védőszentje, logikus volt, hogy kántorunkat hívják meg előadónak. Illés Imre úr pár szót mondott életútjáról, részletesen – saját fényképfelvételei alapján – ismertette orgonánkat, majd néhány szép szent éneket énekeltünk.

Kántor úr egy Veszprém megyei faluban, Káptalanfán nevelkedett. Itt végezte az általános iskolát, a középiskolát pedig Pápán, majd a Budapesti Műszaki Egyetem villamosmérnöki karán szerzett diplomát. Ez idő alatt orgonálni is tanult. A Szent Család plébánia orgonáján gyakorolt, ahol 10 év elteltével kulcsot is kapott, hogy többször bemehessen gyakorolni.

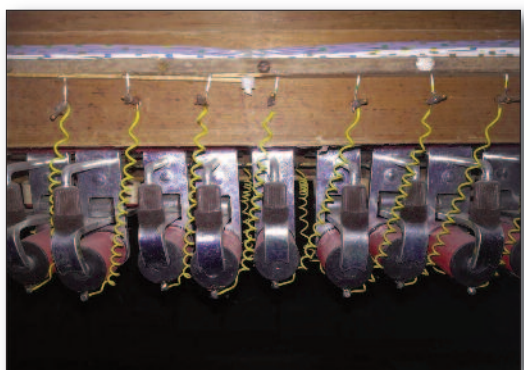
Ezután a Felső-krisztinavárosi templom orgonáját ismertette. Az orgona 2 manuális és pedálos, 16 regiszteres, sípjainak száma közel 1100. A leghosszabb sípok meg vannak hajlítva, hogy elérjenek a karzaton. Nem tudtuk eddig, hogy az orgona

Hogy a szentmisén melyik éneket játssza, azt a kántor úr dönti el – természetesen, mindig az alkalomhoz illőt, illetve a vasárnapokra előírtakat. Ezért, ha új éneket játszik, azt a mise előtt gyakorolni szoktuk. De ha valamelyik énekre megkérjük, akkor azt játssza, vagy ha nem ismeri, igyekszik annak a kottáját megszerezni. Nekem nagyon tetszik, hogy amikor a mise végén elénekeljük a záróéneket, még utána is játszik valamilyen utójátékot, így mi orgonakísérettel megyünk ki a templomból. A mise áhítata így sokáig elkísér.

Végül elénekeltünk néhány szép templomi éneket, legutoljára egy Szent Cecíliáról szólót, így méltóképpen fejeződött be a klubdélután.

Mindnyájan megköszöntük az értékes előadást.

Höfler Péterné Dóra

Cserkészportyán

November 11-én a plébániai 314. számú cserkészcsapattal megtartottuk az évindító kirándulásunkat. Ez a program a csapat összes korosztályának szól, kicsik és nagyok együtt találkoztunk a Széll Kálmán téri óra alatt. Villamosra ültünk és Hűvösvölgy felé vettük az irányt. Ott buszra szálltunk és Hidegkútnak indultunk. Budapest határán szálltunk le, és Nagykovácsit betájolva nekivágtunk az erdőnek. Mindent beterítő köd volt, az ember alig látott az orráig, sokszor a csapat lemaradó fele is eltűnt a fehérségben, így gyakrabban kellett megállni és bevárni egymást. Az erdő gyönyörű volt! A föld színes levelekkel borítva, a fákon a harmatcseppek ültek és körbe vett minket a természet csendje. Nagykovácsiból a Nagy-Szénás felé indultunk, amit hamar meg is másztunk. A hegy tetejéről a látvány elképesztő volt! A környező falvakat felhőként kebelezte be a köd, mely az elköltött ebéd során lassan, de biztosan elkezdett felszállni. A hegyről lefele jövet elvettettük az ösvényt, és az erdő közepén lyukadtunk ki, de kis dzsungelharc után (amit a kiscserkészek élveztek a legjobban), hamar a helyes útra találtunk. Innen már belátható időn belül Pilisvörösvárra értünk, ahol bár futnunk kellett a vonatért, de elértük. Itt megosztottunk a maradék házi kekszünkön és a fűtött vagonban kissé elbóbiskolva értünk vissza a Nyugati-pályaudvarra.

Dr. Kempler Soma

Karácsonyi jótékonysági vásár

Szeretettel hirdetjük a kedves Testvéreinknek, hogy

2018. december 9-én

8.00 - 13.00 és 16.30 - 19.00 között

tartja karitászcsoportunk idei jótékonysági vásárát a plébánia hittantermében, melyre várjuk ép, tiszta, árusításra alkalmas ajándéktárgyak, játékok, könyvek felajánlását december 8-ig. Az adományok a sekrestyében, illetve a karitászcsoport raktárban adhatók le.

Egy életre szóló élmény – nekünk is!

Szeptemberben elkezdődött a szokásos élet az Együttesen belül. Szerdán próbák, vasárnap misék, egy-két közösségi program havonta. Így teltek a napok egészen október közepéig, amikor is egy különleges felkérést kaptunk. Október közepén ünnepelte Soltész István bácsi és Zsuzsi néni 50. [igen, nem elírás: ÖTVENEDIK] házassági évfordulóját. És miért írom úgy, mintha ez csodaszamba menne?! Egyszerűen, mert az. Senkinek sem kell bemutatni a mai világ által nyújtott „normákat”, kívánt „elvárásokat”. Manapság a magas számú korai halálozás mellett más okokból sem ünnepelhetünk tömegével ilyen évfordulókat. Pedig mennyire szép lenne, hogyha nem csak esküvőkre, keresztelekre és temetésekre járnánk, hanem arany- és gyémántlakodalmakba is. Ahogy a szerető család és a közeli barátok körbe veszik az ünnepeltet, hálát adnak értük, és megköszönik azt a sok jót, amit az elmúlt évtizedekben kaptak tőlük. Leírhatatlan, szívet melengető érzés – még azok számára is, akik kívülről figyelik az eseményeket. Látva, hogy a hosszú évek nehéz megpróbáltatásainak ellenében is együtt, hűségben élnek az életüket, nekünk, fiataloknak is reményt adnak, hogy lehet ezt így is csinálni, hogy egykor mi is példák lehetünk az utókor számára. Mi sem tehetünk mást, minthogy köszönetet mondunk István bácsinak és Zsuzsi néninek, hogy tanúi lehettünk ezeknek a csodás pillanatoknak. Isten áldását kérjük rájuk, és kívánjuk nekik, hogy még sok boldog évet töltsenek el gyermekeik, unokáik körében!

Együttesünk adventi és karácsonyi programjai:

Hagyományainkhoz híven ebben az évben is szeretnénk zenei szolgálatunkkal segíteni a Testvérek lelki felkészülését Urunk születésére. Advent második vasárnapján, **december 9-én, 19 órai** kezdettel tartjuk **gitáros áhítatunkat**, melynek vendége dr. Gájer László, a PPKE HTK tanszékvezető egyetemi tanára lesz. Idén két alkalommal, a **december 12-i** és a **19-i** szerda reggeleken zenélünk a **rorate** szentmiséken, melyek után agapéval várjuk a kedves Testvéreket a plébánia nagytermében. Végül pedig **december 25-én, Karácsony napján ünnepi szentmisére**, majd azt követően **karácsonyi népénekek éneklésére** hívjuk Önöket. Az ötlet alapját pár évvel ezelőtt az adta, hogy a nagy rohanás közepette sokszor Karácsonykor is csak rohanunk, holott ez az egyik legnagyobb ünnepünk. Buzdítunk mindenkit, álljunk meg egy pillanatra – közösen – a betlehemi jászolnál!

Hernády Balázs

FEKBOOK

A képviselőtestület média bizottságának javaslatára, Márton atya jóváhagyásával ezen a héten elindult a **FELSŐKRISZTINA faceBOOK** oldala, a **FEKBOOK**.

Ehhez a közösségi felülethez való csatlakozással ezen a platformon is olvashatjuk plébániánk híreit, megtalálhatjuk közlegő közösségi programjaink eseményeit, valamint utána az ezekről készült képes beszámolókat. Igyekszünk a közösség igényeinek megfelelően kialakítani az oldalon megjelenő tartalmakat. Mivel még mi is gyerekcipőben járunk, kérünk Benneteket/Önöket, hogy a nekünk küldött facebook-üzenetben írjátok meg/írják meg javaslataikat, ötleteiket. Előre is köszönjük!

@felsokrisztina #csatlakozz #fekbook

Használati útmutató:

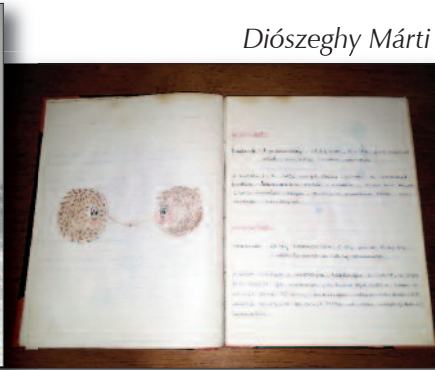
Pár lépésben szeretnénk bemutatni a Facebook oldalunkhoz való csatlakozás menetét:

A böngésző keresőjébe írjuk be, hogy *facebook.com* (**vagy:** az okostelefonunk segítségével olvassuk be a mellékelt QR-kódot) és nyissuk meg a linket.
Regisztráljunk, vagy jelentkezünk be az email-címünkkel.
A Facebook keresőbe írjuk be, hogy *@felsokrisztina* és az Oldalak fül alatt kattintsunk a plébánia oldalára
(**vagy:** az okostelefon egyből a plébánia oldalára irányít bennünket).
Nyomjunk rá a 'Tetszik' gombra, és kezdhetjük is a böngészést!

Luca gombóckönyve

Dió gombóckönyve. Ez a könyv címe, amit Peredy Luca írt nekem. Karácsony éjjel lett készen, az éjféli misén kaptam meg. A ministráns csoportunkban szokás volt egymás megajándékozása és abban az évben engem húzott. Akkoriban gimnazistaként kezdtünk házibulikat szervezni, és én minden alkalommal csak a legegyszerűbb kókuszos keksz gombócokat tudtam vinni, míg ő már nagyon ügyesen sütötte a finom süteményeket. Hogy növelje a "repertoáromat", 28 különböző gombócreceptet gyűjtött össze, főzni, sütni vagy csak összegyúrni valókat, édeseket, sósakat. A kézzel kimásolt receptekhez gyönyörű rajzokat is készített. Nagyon meghatódtam, hogy ennyit dolgozott az ajándékomon. Azóta már a gyerekeim gyúrják a gombócokat a könyv segítségével, talán egyszer unokáim is használják majd. Így még nagyon sokáig fogunk emlékezni Lucára. Istennek hála, hogy barátunk lehetett.

Diószeghy Márta

Pusztai Sándor: **Bennünk fénylő csillag**

sírára görbült a szánk
mikor a legszebben akartunk énekelni

gyáva lett bennünk az öröm
ahogy boldogok akartunk lenni

induljunk szívünk dzsungelében
az embert megkeresni

a jóságot még ma
el kéne kezdeni

óh bennünk fénylő csillag
merj már megszületni

Anyakönyv

2018. szeptember-november

Az Egyház új tagjai:

Hantosi Réka Zsófia
Véghegyi Barnabás
Balássy Júlia
Vizi Máté
Mészáros Kincső Margit
Bittsánszky Éva Mária
Kozma Konrád
Borosnyay Kristóf
Ágoston Levente György
Szűcs Marcell Márk
Szeszler Dalma Domitilla
Szerdahelyi Kata

Házasságot kötöttek

Torjai Gábor - Korpás Edina
Kiss István - Gyurcsik Tímea
Edelényi Márton Károly - Gyimóthy Zsófia

Akiktől búcsúzunk:

Geszterédi Ambrus Andrásné (81)
Tüskéné Balázs Anikó (77)
Huba Ferencné (92)
Tongori Imre (87)
Varga Lajosné (68)
Csikós Istvánné (83)
Dr. Seidl Ambrus (94)
Kubovics Béláné (78)
Hamerli György (80)
Hirczi Ferencné (81)
Németh Gyuláné (82)
Tóth László (75)
Peredy Lucia (47)
Burus György (78)
Zsolnay Zoltán (77)
Lovas Ferenc (90)
Márton Attiláné (77)

*A Felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János Plébánia közösségének lapja
Megjelenik évente négyszer: adventre, nagyböjtre, Te Deumra és Veni Sanctéra*

XXII. évfolyam, 1. szám 2018. ADVENT

*Szerkesztik: Lukách Krisztina, Tőzsér Ágnes, Muhi András, Hernády Balázs, Máriaass Mihály
ujtag@felsokrisztina.net – www.felsokrisztina.net*

*Az újság ingyenes, előállítási költsége példányonként 100Ft. Kérjük a kedves híveket,
amennyiben tehetik, támogassák a lap további megjelenését. Köszönjük.*

Oltár kő-zösség Monoszlón

A református templom külső felújításának tervezőjeként jutottam el a Balaton-felvidékre, a Káli-medence keleti oldalában található Monoszlóra. A feltehetően honfoglalás kori település első írásos említése 1253-ból való, temploma ekkor már bizonyosan állt. A török portyázások alatt elnéptelenedett, majd a 18. században református kismesek telepedtek vissza a faluba. A templom ekkor romos állapotban volt, a főhajónak csak oldalfalai álltak. A szentély viszont fedett maradt, mert a 14. századi bővítéskor épült gótikus keresztboltozata átvészelte az idő viharait. A falu új lakói nekiláttak a romok eltakarításának és a volt szentélyben alakították ki az első imahelyüket. A törmelék alól egy darabban előkerült az eredeti oltárkő, a menza. A vallási ellentéteket hangsúlyozva és példát statuálva az akkori lelkész ezt a követ a lelkészlak 1765-ös építésekor beépíttette a bejárat elé, hogy napjában többször is - mint a bálványimádás szimbólumán - áttaposhasson rajta. Teltek, múltak az évtizedek, évszázadok, egy idő után már senki nem emlékezett a kő eredetére. Egészen 2000-ig, amikor is felújították a lelkészlakot, és ennek keretében kiemelték a földből a jókora méretű kőlapot. Amikor megfordították, láthatóvá vált egy szabályos

bemérés, az egykori ereklye helye. Műemléki kutatók gyorsan megállapították, hogy ez bizony a 13. századi templom oltárkőve. Mi is legyen vele? A templomba nem lehetett visszavinni, a református rítusba nem volt illeszthető, és a gyönyörű, egységes késő barokk belső térstruktúrából is kilógott volna. A lelkészlak felújításával egy időben kialakítottak egy kis imatermet is, hogy a közösség télen fűtött helyen vehessen részt az istentiszteletén. A lelkész és a gondnok gondolt egy bátrát, egy múzeumi raktár mélye helyett kerüljön ide a középkori oltárkő, legyen ez az Úr asztala! Hirdesse a falu történetét, emlékeztessen a viszontagságokra, és mutasson példát a jövő nemzedékeinek!

Be is fejezhetnénk már itt ezt a szép történetet, de még egy csattanó hátra van! Monoszlóra idő közben többen beházasodtak, máshonnan betelepültek, így ma hat katolikus család is a településen él. Saját templom híján egy hónapban egyszer, az egyik közeli településről érkező pap mutat be szentmisét az imateremben, a középkori oltárkövön, hogy 450 év elteltével ismét visszanyerje eredeti funkcióját is, oltár kő-zösséget alkotva reformátusok és katolikusok között!

Müller Ferenc

2018. december 9.

19 órakor

ADVENTI ÁHÍTAT

Vendégünk:

Dr. Gájer László atya

tanszékvezető egyetemi tanár (PPKE HTK),
bíró (Esztergom-Budapesti Érseki Bíróság)

Szeretettel várunk, várjuk Önt!
1124 Bp., Apor Vilmos tér 9.
Felő-Krisztinavárosi Plébánia, templom.

